

רשומות

דיני מדינת ישראל

נוסח חדש

16 בפברואר 1969

12

כ"ח בשבט תשכ"ט

עמוד

284

פקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחידוש) [נוסח חדש], תשכ"ט—1969

פקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחילוף) [נוסח חדש], תשכ"ט-1969 *

פרק ראשון: פרשנות

1. בפקודה זו -

הגדרות

"שופט" - שופט בית משפט שלום או שופט בית משפט מחוזי;
"חפץ" - לרבות תעודה, מסמך או בעל חיים.

פרק שני: מעצר

סימן א': מעצר בלא צו

2. היה לשוטר יסוד סביר להניח שאדם עבר עבירה, רשאי הוא לדרוש ממנו שימסור לו שמו ומענו ורשאי לדרוש שיילווה אליו לתחנת משטרה.

סמכות שוטר לדרוש שם ומענו

3. שוטר רשאי, בלא צו מעצר, לעצור אדם אם -

סמכות שוטר לעצור בלא צו

(1) האדם סירב להילווה אליו לאחר שנדרש לכך לפי סעיף 2;

(2) יש לשוטר יסוד סביר להניח שהאדם ביצע פשע;

(3) האדם עבר בפניו, או זה מקרוב, עבירה שדינה מיתה או מאסר לתקופה העולה על ששה חדשים;

(4) האדם מפריע לשוטר במילוי תפקידו;

(5) האדם נמלט או מנסה להימלט ממשמורת חוקית או שנזעקים אחריו בשל עבירה;

(6) האדם עובר עבירה, או מואשם בפניו שעבר עבירה, או שיש לשוטר יסוד סביר להניח שעבר עבירה; והוא, כשהאדם מסרב למסור שמו ומענו או שאין לו מקום מגורים ידוע או קבוע;

(7) האדם נמצא בניסיונות מחשידות כשהוא נוקט אמצעי זהירות להסתתר, או שאין לו אמצעי מתיה גרמים ואינו יכול להסביר באופן מגיה את הדעת את מעשיו;

(8) שופט מורה לו, לפי סעיף 5, לעצרו.

4. שר המשטרה רשאי בצו להעניק סמכויות שוטר לפי סעיפים 2 ו-3 לעובד ציבורי או לסוג עובדים ציבוריים, לרבות ראשי עיריות, ראשי מועצות מקומיות, מוכתרים של כפרים ופקידים אחרים של עיריות, מועצות מקומיות וועדי כפרים.

סמכות מעצר לעובד ציבורי

5. שופט רשאי, בתחום שיפוטו המקומי, לעצור או להורות לעצור בפניו אדם שיש לשופט אותה שעה ובאותן נסיבות סמכות ליתן עליו צו מעצר.

סמכות שופט

* נקבע בועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת ביום ח' בשבט תשכ"ט (27 בינואר 1969) לפי סעיף 16 לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח-1948; הצעת הנוסח פורסמה בהג"ח 14, עמ' 386.
הא"י כרך א', פרק ל"ג, עמ' 431; ע"ר 1942, חוס' 1 מס' 1204, עמ' 41; ע"ר 1946, חוס' 1 מס' 1525, עמ' 194; ס"ח 438, תשכ"ה, עמ' 8, עמ' 182.

6. כל אדם רשאי, בלא צו מעצר, לעצור אדם –

(1) שנמלט ממשמורת חוקית;

(2) המבצע בפניו פשע;

(3) ששופט מורה לו, לפי סעיף 5, לעצרו.

ממכות לאדם
פרטי

מסירת הנעצר

7. (א) העוצר אדם לפי סעיף 6 ימסרנו מיד לשוטר או יביאנו מיד לתחנת המשטרה הקרובה; מסתבר שהנעצר הוא אדם ששוטר רשאי לעצרו, ישימנו הממונה על תחנת המשטרה או השוטר במשמורת, ואם לאו – ישחרר הנעצר מיד.

(ב) שוטר שעצר אדם בלא צו מעצר, או שיש במשמורתו אדם שנעצר בלא צו מעצר, יביאנו מיד לפני שופט או ימסרנו מיד לשוטר הממונה על תחנת משטרה.

סימן ב': הנוהל בתחנת המשטרה

תחנת משטרה
מהי

8. המפקח הכללי של המשטרה, באישור שר המשטרה, יקבע בצו שיפורסם ברשומות את המקומות שיהיו תחנות משטרה לענין סימן זה.

מעצר ושחרור
על-ידי הממונה
על התחנה

9. נעצר אדם בלא צו מעצר והובא לתחנת משטרה, ויש לקצין משטרה בדרגת מפקח משנה או בדרגה גבוהה מזו, הממונה על תחנת המשטרה (להלן בסימן זה – הקצין הממונה), יסוד סביר לחשוד בו שביצע עבירה או להאשימו בה, רשאי הקצין הממונה, לאחר שהודיע לנעצר את טיב האשמה שבה הוא נחשד או נאשם, ואם לא שחררו, לעצור אותו או לשחררו בערובה; אולם אם נתקיים בו אחד מאלה ייעצר ולא ישחרר:

(1) יש יסוד סביר להניח שהנעצר עבר עבירה שדינה מיתה, מאסר עולם או מאסר של חמש עשרה שנה ומעלה, או עבירה אשר שופט בית משפט שלום אינו מוסמך לשחרר בערובה את הנחשד או הנאשם בה;

(2) יש יסוד סביר להניח שהנעצר עבר עבירה שהיא פשע או עוון ושאינו לו מקום מגורים קבוע;

(3) יש יסוד סביר להניח שהנעצר נמלט ממעצר או ממאסר חוקיים.

ממכות לעצור
אדם הבא למשטרה

10. באדם לתחנת משטרה מכל טעם שהוא ויש לממונה יסוד סביר לחשוד בו שעבר עבירה או להאשימו בה, רשאי הקצין הממונה, לאחר שהודיע לו את טיב האשמה שבה הוא נחשד או נאשם, ואם לא שחררו, לדרוש ממנו ליתן ערובה; לא ניתנה הערובה רשאי הקצין הממונה לעצרו; סעיף זה אינו בא למעט מהוראות סעיפים 2 עד 4.

שחרור בערובה
כיצד

11. (א) הערובה לפי סימן זה תהא בערבות עצמית של הנחשד או הנאשם, בין לבדה ובין בצירוף ערבים, או בערבון כספי שלו או של ערבים, הכל כפי שיוורה הקצין הממונה שוורה על השחרור בערובה.

(ב) שחרור לפי סימן זה הוא על תנאי שהנחשד או הנאשם יתייצב לחקירות במשטרה ולמשפטו בכל מועד שיידרש לכך.

(ג) ניתנה ערובה ולא הוגש כתב אישום נגד הנחשד או הנאשם תוך תשעים יום, בטלה הערובה.

ערר

12. מי ששחרר בערובה לפי סעיף 10 רשאי, תוך שבעה ימים מיום מתן כתב הערבות או הסקדת הערבון הכספי, לערוך לפני בית-משפט שלום על גובה הערבות או הערבון.

13. (א) שוחרר אדם בערובה לפי סימן זה רשאי שוטר, בין מיזמתו ובין לפניית ערב, לעצור את המשוחרר בלא צו מעצר אם יש לו יסוד סביר להניח שהמשוחרר עומד להימלט כדי להתחמק מן הדין; משוחרר שנעצר לפי סעיף זה ינהגו בו כאמור בסעיפים 16 ו-17.
- (ב) משוחרר שנעצר לפי סעיף קטן (א) והובא לפני שופט, רשאי השופט, בלי למעט מסמכויותיו האחרות, לשחררו על-פי הערובה שניתנה לפי סימן זה, אולם אם ניתנה ערובה על-ידי ערב לא יעשה כן אלא לאחר שנתן לערב הזדמנות להשמיע דבריו.
14. (א) ניתנה ערובה והוכח לבית המשפט שהמשוחרר לא התייצב כפי שנדרש, רשאי הוא לצוות על חילוט הערובה, כולה או מקצתה, ללא חנאי, או בחנאים שימצא לגכון, ורשאי הוא להורות כל הוראה לביצוע החילוט.
- (ב) בכל עת לאחר מתן צו לפי סעיף קטן (א) רשאי בית המשפט, מנימוקים שיירשמו, לבטלו או לשנותו, כפי שיראה לגכון.
15. (א) ביקש ערב מהקצין הממונה לבטל את ערבותו או להחזיר את ערבונו הכספי, והמשוחרר התייצב לפני הקצין, ייענה הקצין לבקשת הערב; רשאי הוא להיענות לבקשה אף אם לא התייצב המשוחרר כאמור, אולם אם היה סבור שאין להיענות לבקשה מלי שהמשוחרר יובא לפניו, יורה על הכאתו לפניו.
- (ב) נענה הקצין לבקשת הערב, רשאי הוא לדרוש מהמשוחרר ערובה אחרת, אם לא הומצאה — לעצרו.

מעצר לאחר ערובה

חילוט הערובה

פטור

סימן ג': הבאת הנעצר לפני שופט

16. (א) מי שנעצר לפי צו מעצר או מי שנעצר בלא צו ועודנו עצור לפי הוראה טעיפים 9 או 10, יובא לפני שופט תוך ארבעים ושמונה שעות לאחר שנעצר.
- (ב) לא נתמלאה הוראת סעיף קטן (א) — ישוחרר הנעצר, ואולם אם אי אפשר להביא את הנעצר לפני שופט תוך ארבעים ושמונה שעות, משום שהשופט נעדר דרך ע"א או שהוא חולה, או מסיבה מספקת אחרת, מותר להחזיקו במעצר תקופה נוספת שלא העל על ארבעים ושמונה שעות, ובמקרה זה ירשום הממונה על תחנת המשטרה את הסיבות להארכת המעצר והגימוק יובא לתשומת לב השופט אשר לפניו יובא הנעצר.
17. (א) היה הנעצר אדם שנמלט ממשמורת חוקית, יצווה השופט להחזירו למשמור שממנה נמלט.
- (ב) בכל מקרה אחר יצווה השופט, לאחר שחקר בסיבות המעצר, לשחרר את הנעצר בהתאם לדין השחרור בערובה, או יתיר את החזקתו במעצר על-ידי המשטרה, או במשמור אחרת שתיראה לו, תקופה שלא העלה על חמישה עשר יום.
- (ג) החזק אדם במעצר לפי סעיף קטן (ב), רשאי כל שופט להתיר ולחזור ולתיר את החזקה במעצר תקופה נוספת שלא העלה על חמישה עשר יום, ובלכד שלא יות אדם במעצר תקופה העולה על שלשים יום אלא אם הבקשה למעצר הנוסף הוג ברשות היועץ המשפטי לממשלה ובחתימתו.
18. צו להחזיק אדם במעצר לא יינתן שלא בפניו, אלא אם נוכח השופט או הממנה התחנה, על יסוד דאיה של רופא, שאי-אפשר להביאו לפניו מחמת חליו.

חובה להביא לפני שופט

סמכויות השופט

צו בהעדר הנעצר

סימן ד': פעולות אנב מעצר

19. מי שמוסמך לעצור אדם חב מעצר רשאי להשתמש בכל אמצעי סביר הדרוש לביצוע המעצר, אם האדם מתנגד למעצר או מנסה להתחמק ממנו. שימוש בכוח
20. כל אדם חייב לעזור לשוטר או לאדם אחר הדורש כאופן סביר את עזרתו לעצור אדם שהוא מוסמך לעצרו או למנוע בריחתו. עזרת הציבור
21. העוצר רשאי לקחת מן הנעצר כל כלי התקפה שעמו וימסור את הכלי שלקח לשופט או לשוטר שלפניו יש לפי החוק להביא את הנעצר. כלי-התקפה
22. (א) שוטר שעצר אדם לפי צו או בלא צו או שקיבל נעצר ממי שעצרו, רשאי לחפש בכליו או בגופו, בעצמו או על ידי אחר, ולשים במשמורת בטוחה כל דבר שנמצא אצלו.
- (ב) תיערך רשימת הדברים שנמצאו ותיחתם בידי המחפש והנחפש.

פרק שלישי: חיפוש

23. רשאי שופט ליתן צו לערוך חיפוש בכל בית או מקום (להלן – צו חיפוש) אם – צו חיפוש
- (1) החיפוש בו נחוץ כדי להבטיח הצגת חפץ לצורך כל הקירה, משפט או הליך אחר;
- (2) יש לשופט יסוד להניח שהוא משמש להסתנתו או למכירתו של חפץ גנוב, או שנשמר בו או מוחסן בו חפץ שנעברה בו או לגביו עבירה, או ששימש, או מתכוונים להשתמש בו, למטרה לא-חוקית;
- (3) יש לשופט יסוד להניח שאדם כלוא בו בנסיבות שבהן הכליאה מהווה עבירה.
24. (א) צו חיפוש ישמש אטמכתה לכל שוטר, או לאדם אחר שנקב השופט בצו, אם ראה שהנסיבות מחייבות לייפות לכך כוחו של אותו אדם – סמכות לפי צו חיפוש
- (1) לערוך חיפוש בבית או במקום לפי האמור בצו החיפוש ולתפוס כל חפץ הנחזה כמתואר בצו ולעשות בו כאמור בצו;
- (2) לעצור כל אדם הנמצא בבית או במקום הנחזה כמי שיש לו, או שהיתה לו, יד בעבירה שנעברה, או שמתכוונים לעבור, באותו חפץ או לגביו.
- (ב) מי שערוך חיפוש לפי צו חיפוש ומוצא חפץ שלא הוזכר בצו, אבל יש יסוד סביר להניח שנעברה, או שמתכוונים לעבור, עבירה בו או לגביו, רשאי לתפוס את החפץ ולהביאו לפני השופט שנתן את הצו, והשופט רשאי לצוות מה ייעשה בו, כפי שיראה לנכון.
25. שוטר רשאי, בלא צו חיפוש, להיכנס ולחפש בכל בית או מקום אם – חיפוש שלא על פי צו חיפוש
- (1) יש לשוטר יסוד להניח שמבצעים שם פשע, או שפשע בוצע שם זה מקרוב;
- (2) תופש הבית או המקום פונה לעזרת המשטרה;

(ג) אדם המצוי שם פונה לעזרת המשטרה ויש יסוד להגית שמכרצעת שם עבירה;	
(4) השוטר רודף אחרי אדם המתחמק ממעצר או נמלט ממשמורת הוקית.	
26. חיפוש, בין על פי צו ובין שלא על פי צו, ייערך בפני שני עדים שאינם שוטרים וילת אם —	הג' ל בעריכת חיפוש
(1) לא ניתן בנסיבות הענין ובגלל דחיפתו לערכו כאמור; גסיבות הענין וטעמי דחיפתו יפורטו בפרוטוקול שייערך; (2) שופט הרישה לערכו שלא בפני עדים; (3) תופש הבית או המקום שבו נערך החיפוש, או אחד מבני ביתו הנוכחים שם, ביקש לערכו שלא בפני עדים; הבקשה תפורט בפרוטוקול שייערך.	
27. רשימת כל החפצים שנתפסו אגב חיפוש, בין שנערך על פי צו ובין שלא על פי צו והמקומות שבהם נמצאו, תיערך על-ידי מי שביצע את החיפוש ותיחתם בידי העדים או בזוהמתם.	רשימת החפצים שנמצאו
28. תופש הבית או המקום שמחפשים בו, או אדם מטעמו, ייתן לו להיות נוכח בחיפוש ולפי דרישתו יימסר לו העתק של רשימת החפצים שנתפסו, חתום בידי העדים או בזוהמתם.	נוכחות התופש בזוהמת
29. נמצא אדם בבית או במקום שמחפשים בו או בקרבתו, ויש יסוד סביר לחשוד שהוא מסתיר אצלו חפץ שמחפשים, או שרשאים לחפש, אחריו — מותר לחפש בכליו או בגופו ניד; רשימת החפצים שנמצאו ונתפסו תיערך ותיחתם בידי עדים, כאמור בסעיף 27 והעתק הרשימה חתומה כאמור יימסר לאדם לפי דרישתו.	חיפוש באדם
30. רשאי שופט להורות שייערך בפניו חיפוש בכל בית או מקום שהוא מוסמך לית בו חיפוש לגביו.	הוראת שופט לערוך חיפוש
31. הובא לפני שופט, מכוח צו חיפוש, חפץ שאסור להשתמש בו או להחזיקו ולא הוכיח המזוויק הצדק חוקי, רשאי השופט להורות על החרמתו, השתתתו או השמדתו, אף אם לא יובא אדם לדין בקשר אליו.	סאכיות שופט לגבי חפצים שנמצאו
פרק רביעי: תפיסת חפצים	
32. (א) רשאי שוטר לתפוס חפץ, אם יש לו יסוד סביר להגיה כי באותו חפץ נעברה או עומדים לעבור, עבירה, או שהוא עשוי לשמש ראיה בזוויך משפטי בשל עבירה. (ב) שר המשפטים רשאי להתקין תקנות לענין סעיף קטן (א).	סמכות לתפוס חפצים
33. נתפס חפץ כאמור בסעיף 32, או הגיע לידי המשטרה חפץ שאחד התנאים האמורים בסעיף 32 חל עליו, רשאית המשטרה, בכפוף לאמור בסעיף 34, לשמרו עד אשר יוגש לבית המשפט.	שמירת התפוס
34. על פי בקשת שוטר שהוסמך לכך על ידי קצין משטרה בדרגת מפקח משנה או בדרגת גבוהה מנו דרך כלל או לענין מסויים (להלן — שוטר מוסמך), או על פי בקשת אדם החולם זכות בחפץ, רשאי בית משפט שלום לצוות כי החפץ יימסר לתובע הזכות או לאדם פלוג, או שינהגו בו אחרת כפי שיוורה בית המשפט — הכל בתנאים שייקבעו בצו.	מסירת התפוס לפי צו
35. אם תוך ששה חדשים מיום תפיסת החפץ על ידי המשטרה, או מיום שהגיע לידיה, לא הוגש המשפט אשר בו צריך החפץ לשמש ראיה ולא ניתן צו על אותו חפץ לפי סעיף 34, תחזיר המשטרה את החפץ לאדם אשר מידיו נלקח; אך רשאי בית משפט שלום, על-פי בקשת שוטר מוסמך או אדם מעוניין, להאריך את התקופה בתנאים שייקבעו.	חזרת התפוס על-ידי המשטרה

36. הוגש החפץ כראיה לבית המשפט, רשאי בית המשפט, בין בפסק דינו בענין הגדון ובין בצו מיוחד, לצוות מה ייעשה בו; הוראות סעיף זה באות להוסיף על סמכויות בית המשפט לפי כל דין אחר, ולא לגרוע מהן.
37. הוגש משפט ולא הוגש החפץ כראיה לבית המשפט, הרי אם היה המשפט נגד אדם על עבירה שעבר באותו חפץ או לגביו, רשאי בית המשפט לצוות כאמור בסעיף 34; לא ניתן צו לפי סעיף 34 או שלא היה המשפט נגד אדם על עבירה כאמור, תחזיר המשטרה את החפץ לאדם שמידיו נלקח.
38. היה החפץ בעל חיים או מצרך העלול להתקלקל, בין בגלל טיבו המיוחד ובין מסיבה אחרת, ולא ניתן עליו צו לפי סעיף 34, רשאי בית המשפט השלום, על-פי בקשת שוטר מוסמך או אדם התובע זכות בחפץ, לצוות שהחפץ יימכר במכרו פומבי או במחיר המקובל באותו יום; דמי המכר יוחזרו לאדם שמידיו נלקח החפץ, אולם אם תוך המועדים שנקבעו על פי סעיף 35 הוגש משפט נגד אדם על עבירה שעבר בחפץ שנתפס או לגביו, ינהגו בדמי המכר כפי שיוורה בית המשפט.
39. על אף האמור בכל דין, רשאי בית המשפט, בנוסף על כל עונש שיטיל, לצוות על חילוט החפץ שנתפס לפי סעיף 32, או שהגיע לידי המשטרה כאמור בסעיף 33, אם האדם שהורשע במעשה העבירה שנעשה בחפץ או לגביו הוא בעל החפץ; דין צו זה כדין עונש שהוטל על הנאשם.
40. היה אדם שאיננו שותף לעבירה טוען לבעלות על החפץ שחולט או לזכות בו, רשאי הוא, תוך שנה מיום מתן צו החילוט או תוך מועד נוסף שנקבע באותו צו, לבקש מאת בית המשפט שציווה על החילוט לבטל את הצו, ורשאי בית המשפט לעשות כן ולצוות על מסירת החפץ למבקש, לבעלותו או לשם מימוש זכותו בלבד, הכל לפי הענין.
41. נמכר החפץ שהחולט למסרו כאמור בסעיף 40, יבוא דמי מכרו במקומו; אכד החפץ — רשאי בית המשפט, אם שוכנע שהיתה פשיעה או רשלנות בשמירתו, לחייב את אוצר המדינה בגזיקין בסכום שיקבע.
42. (א) חפץ או דמי מכרו, שעל המשטרה להחזירו לאדם לפי חוק זה, והאדם גדרש בכתב לבוא למקום שנקבע ולקבלו, ולא עשה כן תוך ששה חדשים מיום שנמסרה לו הדרישה, או שתוך ששה חדשים מן היום שבו חייבת המשטרה להחזירו לא נודע לה מקום הימצאו על אף שפעלה בשקידה סבירה לגילוי — רואים אותו כנכס ללא בעלים והוא יחולט לאוצר המדינה.
- (ב) לענין סעיף זה, משלוח דרישה בדואר רשום, לפי המען שמסר האדם במשטרה, ישמש ראיה לכאורה שהדרישה נמסרה לו תוך 48 שעות מעת משלוחה.

פרק חמישי: הוראות כלליות

43. ראה שופט שהצגת חפץ בתוצה או רצויה לצרכי חקירה או משפט, רשאי הוא להזמין כל אדם, שלפי ההנחה החפץ נמצא בהחזקתו או ברשותו, להתייצב ולהציג את החפץ, או להמציאו, בשעה ובמקום הנקובים בהזמנה.
44. שוטר לא ישא באחריות אזרחית או פלילית בשל מעצר שלדעת בית המשפט ביצע אותו בתום לב ולמען שלום הציבור, אולם האמור בסעיף זה לא יגרע מכוחם של הממונים עליו לנקוט אמצעים משמעותיים כפי שיראו לנכון.

הכרעת בית המשפט בחפץ

חפץ שלא הוגש כראיה

צו מכירה

צו חילוט

סגנת בעלות או זכות מצו

תפוס שנמכר או אכד

חפץ ללא בעל

הזמנה להציג חפץ

פסור שוטר מאחריות

45. אדם הגר בבית או במקום שמוטר להיכנס אליו מכוח רשות לעצור או לחפש, או הממונה על בית או מקום כאמור, ירשה, לפי הדרישה, כניסה חפשיה ויתן כל הקלה סבירה בדרש וסירב להרשות כניסה כאמור, מי שזכאי להיכנס רשאי לבצע את הכניסה בכוח.

כניסה למקום

46. חיפוש אצל אשה לפי פקודה זו לא ייעשה אלא על ידי אשה.

חיפוש אצל אשה

47. (א) המשתמש בכוח או באיומים כדי למנוע או להכשיל מעצר חוקי, שלו או של אדם אחר, או כדי להכשיל חיפוש חוקי, דינו – מאסר עשה חדשים או קנס 750 לירות.
(ב) הנמנע מעזור לשוטט או לאדם אחר הדורש באופן סביר את עזרתו לפי סעיף 20 דינו – מאסר חודש או קנס 150 לירות.

עבירות

(ג) הוראות סעיף זה באות להוסיף על הוראותיה של פקודת ההוק הפלילי, 1936 ולא לגרוע מהן.

48. תחילתו של נוסח חדש זה ביום י"ג באייר תשכ"ט (1 במאי 1969).

תחילה

יעקב ש' שפירא
שר המשפטים

1 ע"ר 1936, תוס' 1 מס' 252, עמ' 263.

לוח השוואה

הסעיף הקודם	הסעיף החדש	הסעיף הקודם	הסעיף החדש	הסעיף הקודם	הסעיף החדש
		15	9	שם	1
30	23	(א)16	(1)10	1	2
31	24	17	(2)10, (3), (א3)	3	(1)3
44	25	(ב)16	(4)10	2	(2)3
45	27	18	10	4	(3)3
47	28	22	11	הושמט	4
46	29	19	12	6	5
1, 32	30	21	13	5	6
33	31	20	14	(א)7	7
34	32	43	15	(ב)7	8
35	33	23	16	9	(א)9
36	34	24	17	10	(ב)9
37	35	25	18	8	(ג)9
38	36	26	19	11	א9
39	37	27	20	12	ב9
40	38	28	21	13	ג9
41	39	29	22	1	ד9
42	40				